Vári Attila

Ősz

Egy őrült járhatott itt éjjel,
Dávid-csillag a juharfákon,
És minden sárga, csupa sárga
Nyár-hamva: dér ül a halálon.

Kökény kékül, holtember arca,
Jég-hályog ül a tószemen,
A katángkórók hadrendbe álltak,
Jövőnk fekete serege.

A Nap szemét is bekötötték,
S köd-esténk hóhér-osztaga,
Mindenkit megöl, aki fénylik,
November-kristályéjszaka.

sancho panza éneke

lovagom biztos
megjutalmaz,
lesz aranyom egy
egész halmaz,
és birtokom a
szigeteken
mindent nekem ad
csakis nekem

tudom hogy őrült de la
mancha
nem oroszlán mert
nincsen mancsa
és fegyvere is törött
dárda
s csak én dicsérem
nem dalárda

de célja van az
életében
a kotyvalékos bús
fejében
nem annyira egy lány
erénye
mint nemzete a szeme
fénye

azt mondják őrültet
szolgálni
magunk is őrültté
fogunk válni
hát kit zavar ha agya
bomlott
szolgáltak mások is
bolondot

mániákust önteltet
gőgöst
oly aprókat hogy
nincsen rőfös
ki ne hüvelykkel mérné
őket
a jelszavakkal
lézengőket

hát én embernyi
sancho panza
nem is vigyázhatnék
magamra
ő sem aggódik csak
vezet
és nem kér világnézetet

dalolom tehát hű
torokkal
le a halállal a torokkal
éljen a vezér a mindig
bátor
reszkess te mongol
ulán bátor